

سخنی با خوانندگان

نوآوری در سازمان های یادگیرنده

تداوم حیات سازمان ها به قدرت بازسازی آنها بستگی دارد؛ این بازسازی از طریق هماهنگ کردن اهداف با وضعیت روز، و اصلاح و بهبود روش های تحقق این اهداف انجام می شود. سازمان در مسیر تطبیق خود با تغییرات، ناگزیر از تقویت فراگردهای نوآوری و خلاقیت است؛ زیرا به مرور زمان، سازمان های غیرخلاق از دور خارج می شوند یا مجبور می شوند سیستم خود را اصلاح کنند. در واقع، بروز تغییرات محیطی و اثر آن بر واحدهای تجاری و صنعتی، ضرورت ایجاد تغییر در آنها را اجتناب ناپذیر می سازد. این تغییر ممکن است در کیفیت محصولات و خدمات، فناوری، ساختار، فراگرد، سهم بازار، روابط کارگری یا هر قسمت دیگر سازمان رخ دهد.

در دهه های اخیر، سرعت تغییرات محیطی به نحو شگفت آوری افزایش یافته است. به علاوه امروزه به ضرورت پیش بینی نیازها و راه های رفع آنها تاکید بیشتری می شود؛ زیرا سازمان ها مجبورند که یا خود را برای ایجاد چنین تغییراتی آماده سازمان یا خطر مواجهه با بحران های احتمالی را بپذیرند. خلاقیت با تفکر و یافتن نظرها، راه ها و روش های جدید و نوآوری در کاربرد آنها سر و کار دارد. در مدیریت، خلاقیت صرف کافی نیست، بلکه فکرها باید به عمل درآیند؛ بدین منظور باید از ایده های جدید در تنظیم برنامه های مدیریتی استفاده شود. در برنامه ریزی های موفق گاهی از صدها فکر و نظر کاربردی استفاده می شود. موفقیت نهایی سازمان و گاهی نیز بقای آن به میزان توانایی برنامه ریزان در ایجاد نوآوری و به کارگیری فکر های جدید بستگی دارد. سازمان های یادگیرنده، سازمان های مناسب برای عصر حاضرند. سازمان هایی که با بهره گیری از فضایل، هنرها، ارزش ها و توانایی های افراد خود و بر اساس درس هایی که با تجربه می آموزند، به طور مستمر تغییر کنند و عملکرد خود را بهبود بخشند. در این عصر، شعار اصلی "خلاقیت و نوآوری" است. اگر سازمان ها و مدیرانشان بخواهند به حیات خود ادامه دهند و در بلند مدت کامیاب باشند، باید نوآور باشند و به طور مستمر خود را با وضعیت های جدید تطبیق دهند.